

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . f. 1.40
Pol leta . . . . . „ 2.20
Četrt leta . . . . . „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „poslanicah“ se plačuje za navadno trestopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v gosposki ulici, v tobakarnici blizu „trih kron“, na starem trgu; in v nanski ulici.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gorici v Hilarijanski tiskarni, naročnina pa opravištvu „Soča“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Vabilo.

Vabim vse p. n. gg. volilce, čč. duhovne, župane, podžupane, učitelje i. t. d. glavarstvih okrajev Tolminskega, Goriškega in Sežanskega k javnemu zboru dne 10. septembra 1882 ob 2. uri popoldne v Kobarid v Žganovo dvorano, kjer položim račun svojega delovanja kot poslanec državnega zbora in poizvem nadaljnje želje svojih p. n. gg. volilcev.

Pričakujem prav obilne udeležitve in sem z odličnim spoštovanjem.

Dr. JOSIP TONKLI l. r.

Vabilo.

Vabim vse p. n. gg. volilce, čč. duhovne, župane, podžupane, učitelje itd. glavarstvih okrajev Tolminskega, Goriškega in Sežanskega k javnemu zboru dne 3. septembra 1882 ob 4. uri popoldne na Goričico pri Rebku (v županiji kamenjski v Ajdovskem okraju), kjer položim račun svojega delovanja kot poslanec deželnega in državnega zbora in poizvem nadaljnje želje svojih p. n. gg. volilcev.

Pričakujem prav obilne udeležitve in sem z odličnim spoštovanjem

Dr. JOSIP TONKLI l. r.

V Gorici, dne 24. avgusta 1882.

Prihod našega presvitlega cesarja v Gorico.

V soboto nam je došla vesela vest, da obišče naš viteški vladar in cesar o priliki, ko si razstavo v Trstu ogleda, tudi goriško deželo. Načrt Njegovega popotovanja po Primorskem je naslednji:

Presvitli cesar odide 11. prih. meseca iz Celovca ter pride isti dan do Bovca, kjer si ogleda utrjeno tamošnje sotesko in prenoči v Bovcu. Drugi dan, t. j. 12. sept. se odpelje monarh po soški dolini skozi Kobarid, Tolmin in Kanal, v Gorico, kjer ostane 13. sept.; od tu gre 14. zjutraj po železnici čez Nabrežino in Divačo v Pazin, kjer se samo za hip pomudi, in od tam ide dalje v Pulj (Pola). V tem mestu si cesar 15. in 16. sept. ogleda tamošnja taborišča in obkope ter se odpelje po morju v Trst, kamor dojde 17. zjutraj ob 7 uri. V Trstu, kamor dojdejo uže 16. na večer Nje veličanstvo naša presvitla cesarica, Nj. visokost cesarevič Rudolf s prevzvišeno soprogo Štefanijo, mudila se bodo veličanstva tri dni, namreč 17, 18. in 19. sept.; 20. pa se vrne cesar s cesarico naravnost v Godöllö, cesarjevič pa odide na Erdeljsko na lov.

Tudi naše ljudstvo, ki pozna le enega Boga in enega cesarja, bode z nami se radovalo, ko izvé to veselo novico. Primorje bode se olupšalo in praznično obleklo, da bode dostojno sprejelo svojega preljubljenega in viteškega vladarja; pokazalo bode vladarju, da je vez nepretrgljiva, katera je veže z Njim in slavno Habsburško rodovino, in to tem bolj živahno in odlično sedaj, ko nekateri krogi v Trstu in tudi drugod vse žile napenjajo, da bi oskrnili zvestobo naših dežel ter slepilo dokazali, da ljudstvo želi italijanskemu kraljestvu priklopljeno biti. Slovenci dobro vedo, kdo bi račun plačal, ako bi se nakane teh rogoviležev uresničile. Naravno je torej, da nočemo Slo-

venci v nikakem oziru za družimi zaostati, da našemu vladarju ne le dokažemo istinitost pesnikovih besedij: „Hrast se omaja in hrib zvestoba Slovenca ne gane“, dokazati hočemo temveč, da stojimo tedni kot skala, ako je treba braniti vero, cesarja in dom, kot skala, na katerej si bode irredenta in nje privrženci čelusti razbila, ako bi se predrznila segati po naši deželi, katera je uže stoletja sè slavno Habsburško monarhijo združena.

Ker v tem oziru čute našega ljudstva dobro poznamo, ker vemo, da nikdar prilike neopusti, da nedvomno pokaže, kar mu srce veli, uverjeni smo, da bodo Slovenci od vseh strani privreli in se cesarju poklonili ter dostojno, a nedvomno vladarju udanost in zvestobo pokazali, a še več, dokazali bodo, da so pripravljani vse, življenje in imetje za cesarja in Habsburško slavno rodino in za domovino žrtovati. Na svidenje torej, Slovenci, v Gorici!

Slovenske slavnosti v Trstu.

Odkar se je irredentarska bomba raztreščila sredi tržaškega mesta, so se duhovi nekako vzburlili, in dasi so se Slovenci tržaški letos posebe pripravljali, da bi vredno obhajali petstoletnico kot patriotski praznik našega prvega primorskega mesta, razjarila jih je več nego predrzna demonstracija „nerešencev“, in to je vzrok, da so tržaški Slovenci še bolj zagoreli za lojalno delovanje, in da jih z istim vnetjem spremljajo tudi drugi Slovenci in vsi avstrijski Slovani. Tržaški Slovenci se pripravljajo na obsežen program, katerega hočejo izvrševati ob cesarjevem prihodu. S kresji, svečano in vsakoterim zunanje primernim znamenjem hočejo praznik prihoda Nju Veličanstev in visoke prestolne dvojice slaviti v okolici po gričih in v Trstu, kjer Slovan prebiva.

Velik praznik pa bodo tržaški Slovenci obhajali še pred prihodom cesarjevem ob priliki blagoslovljenja zastave slovenskega delalskega podpornega društva v Trstu dne 10. septembra 1882. To društvo, ki šteje že na stotine udov, je velikega pomena, kakor vse enake skupine, ker dosežajo z združeno močjo, česar onemoglost pojedinca ne premore. Kdor pozna pomen enakega društva, še le letos osnovanega v Gorici, ne potrebuje posebnih pojasnil, da delavsko podporno društvo pospešuje v Trstu tudi razkropljene slovenske tržaške moči družiti in ne od njih razkrivljeno otrpnenost v narodno zavest spreobračati in narodno probudo tudi v nižih, tedaj najširših krogih naših mest vresničevati. Spominjamo se samo, da so italijanski življi po enakih društvih svojo moč v primorskih mestih neprimerno razširili, in da ital. voditelji vse storé, da bi taka društva svetla, pa takoj spoznamo imeitnost slovenskih podpornih društev zlasti tam, kjer nam tujevo naše ljudstvo potaplja in vničuje. Veseli bodimo torej, da smo se v tem pogledu naučili od tujcev po enakih potih hoditi, in podporno društvo tržaško je zdaj prvo po velikosti in pomenu in zgled za vstrajno delovanje na enakem polji po drugih naših pokrajinah. Veseli bodimo, da je ravno to društvo dobilo plemenitega zaščitnika ali pokrovitelja v prestolniku, preljubljenem cesarjeviču Rudolfu. Ali veselje občutimo vsi in takih afektov ali globokih občutkov ni treba v nas še posebe vzbujevati. Ne samo Slovenci, vsi Slovani podpornemu društvu srečo želé v nadaljnjem razvoju, in dne 10. sept. se hočejo pojedinci in v društvih Slovenci in sosedni Slovani svečanosti tega društva kolikor mogoče udeležiti, da dostojno z istim duem novo dobo svojega življenja zabeleži. Okoli 30 raznih društev hoče biti zastopanih v Trstu tega dne, med njimi ne bodo izključena društva italijanska in nemška, ki so enakega avstrijskega duha. Iz Ljubljane pride poseben vlak, in sprejem gostov bo po „Edinosti“ tale: „Ker je južna železnica dovalila iz Ljubljane v Trst poseben vlak, kateri odide iz Ljubljane ob 2. uri 15. minuti po polnoči, in se ustavi na vseh postajah med Ljubljano in Trstom, ter pride v Trst ob 7. uri 40. minuti

(v Ljubljano tja in nazaj bode stala vožnja samo glj. 5.33 in sicer tako, da ima vsak deležnik posebnega vlaka pravico vrniti se v obroku 8 dni z vsakim vlakom, kadar mu ljubo), ker goriški vlak dojde v Trst ob 7. uri 36. minuti, sprejmo se gostje ob 7. uri 40. minuti na tržaškem kolodvoru in odidejo od tam v gostilno „Cervo d'oro“. Ob 9. uri bode odhod vseh društev in drugih gostov na slavnostni prostor. — Ob 9 1/2 bode zaporedoma sprejem domačih društev, sprejem duhovščine, slovesni sprejem Nj. eks. kumice — namestnice, Nj. eks. namestnika in drugih dostojanstvenikov. — Ob 10. uri bode slovesna sveta maša, potem blagoslovljenje zastave, po načrtu, ki se priobči kasneje.

Ob 1 1/2 uri bode banket v Dreherjevem salonu v bošketu. Kdor se hoče vdeležiti banketa, mora do 6. septembra poslati pod adreso del. podpornega društva 2 glj. Ob 3 1/2 uri napravijo najbrže nekateri sv. Ivanski rodoljubi ljudsko veselico na slavnostnem prostoru. Ob 8. uri zvečer se začne beseda v Dreherjevem velikem salonu, v katerem ima prostor najmanj 5000 osov. — Pri besedi bodo sodelovali: 1. Vojaška godba polka Jelačić, 2. hrvatsko pevsko društvo „Kolo“, 3. Ljubljanski „Sokol“, 4. Združeni tržaški in okoliški pevski zbor, 5. Pevski zbori iz vseh slovenskih in hrvaških krajev, gotovo nad 300 pevcev, 6. mešani zbor tržaški in 7. ako mogoče tudi godba veteranov goriških. Po besedi bode ples v dvoranah gostilne v bošketu in zabava (petje, godba) v Dreherjevem salonu. Drugi dan 11. sept. ob 8. uri bode izlet po morju v Miramar, od tam v Lloydov arsenal in zvečer zabava pred hrvaškim paviljonom.

Vse naprave kažejo, da bo slovesnost velikanska, in ko bi tudi ne bila, značaja človekoljubnega, avstrijskega in narodnega ji ne odtegne nobena razmera in nobena še takó neugodna okolnost. Bog blagoslovi vse to prizadetje, in obilo zbrani narod slovenski bodi priča te sreče! Slovenci na Goriškem potrudimo se, da bomo tudi tu vredno zastopani, da se z veseljem povrnemo v Gorico, kjer bo nam dana prilika, neposredno pokazati udanost in zvestobo presvitlemu cesarju.

Dopisi.

Iz Gorice, 1. sept. (Priprave za cesarjev prihod na kmetih, v trgih in za mesto.) Novica o prihodu cesarjevem na Goriško razširila se je takoj po vsej deželi. Kolikor smo poizvedeli, hoče naše ljudstvo, hočejo naše občine cesarja povsod prav slovesno sprejeti. Po naših planinah, gorah in gričih pripravljajo kresove, v selih se trudijo za slavoloke in ulice in ceste, koder se bo cesar peljal, nameravajo z maji in drugim lišpom olupšati. Županstva se trudijo, da bi ljudstvo vodila, ki se pripravlja v velikem številu in v praznični obleki udeležiti se prihoda ljubega našega deželnega očeta in najzvestejega varuha naše narodnosti. Videli smo, kakó pametno že zgodaj nakupujejo in si naročajo potrebne zastave, da jih zagotovo dobé; prav takó, ker pozneje bodo tudi draže, ali jih pa celo dobiti ne bo. Duhovaiki in učitelji tu in tam ljudstvo podučujejo, kakó naj se zbere, da se dostojno pokloni kjer koli presvitlemu cesarju. To nas srčno veseli, in upamo, da kakor vselej, takó tudi zdaj bodo duhovniki in učitelji povsod v prvi vrsti vse storili, da se narod slovenski na Primorskem tudi na zunaj pokaže, kakor je na znotraj redno iz vsega srca udao cesarjski hiši.

Nastopila je pa tudi druga doba, ki Vam, predragi voditelji in učeniki narodovi, ne bo več grenila spominov za trud in žrtve, kakor se je to žalibog godilo še ob poslednjem prihodu cesarjevem l. 1875. Gotovo se le prežalostno spominjate, kakó ste prišli z lepimi zastavami v Gorico pa Vam je v predmestjih žendarmerija zastave pobrala in ste šli s praznimi rokami in žalostnim srcem v mesto, ker se niste smeli pokloniti cesarju, kakor ste želeli. Pač niste pozabili, kakó ste se veselili, da veliki pevski zbor zapoje slovensko kantato pred obličjem cesarjevem; pa

odvzeli so bili Vam to veselje, ko so v poslednjem hipu prepovedali, da bi se slišali slovenski glasovi pred presvitlim cesarjem. Pa pozabimo grenko pretcklost, ko, hvala Bogu, ni se nam več bati enako žalostnih dogodkov. Napočili so duovi, da se sme tudi slovenski kmet pokloniti in slovesni sprejem počastiti, kakor mu srce velevala. Nikdar Vam ne bo več branil in ne bo smel braniti, da pridete z zastavami v mesto goriško; ni se Vam bati, da bi ne smeli cesarja v domačem glasu pozdraviti. Cesar bo se tega vesel, da se mu poklonite v jeziku, katerega Vas je lastna mati učila. Ali niste slišali ondan, kako je cesarjev brat nadvojvoda Karol Ludvik se celo v Lajnih popraševal, kakó imenujejo to in ono reč po slovenski? Ali se ne spominjate, kakó je lazi cesarjevič Rudolf se celo na nemške pozdrave slovenski odgovoril slovenskim, pa okornim pozdravljalcem?

Cesar naš pa sam z našimi hrabrimi vojaki najrajši slovenski govori; on je še letos slovenske kmete na Dunaji zaslišal v našem jeziku, in se slovenski z njimi pogovarjal. Ali vidite, kakó on naš jezik spoštuje, da se ga je celo sam naučil, da bi nas toliko bolj razveselil, in bi ne hoteli njega v slovenskem, našem materinem jeziku pozdraviti in sprejeti in če treba tudi naše želje razodeti? Pogum torej, in privrite v trumah ob prihodu cesarjevem v goriško mesto in pokažite se mu, kakor po soški dolini, tako tudi v Gorici v pravi domači barvi z domačim glasom, kakor ga Vam je Bog vsvaril. Kakor smo rekli, ne boste imeli več tistih sramotljivih zaprek, in ko bi se kaka taka pokazala, bodo že skrbeli, za pritožbo na pravem mestu. Cesar ne pride, da bi dajal enim prednost, on ljubi vse narode z enako ljubeznijo in si je tudi tako ministerstvo izbral, ki hoče delati po njegovih ukazih in željah. Da se torej srečni in veseli vidimo v Gorici 12. in 13. sept.!

V Brdih, 22. avgusta. Rojstni dan prezvitloga cesarja so po vseh Brdih slavili; krazno se je razleglo streljanje in pritrkovanje zvonov čez hribe in dolinice do mejnikov tiste dežele, kjer vlada vkovani „plebiscit“. Posebno lepo je bilo slavljenje tega dneva v Vedrijanu, kjer biva župan največje briake županije Smartno-Kojsčanske g. Anton Zaidarčič. Tukaj so se zbrali dne 18. t. m. ne le domači ljudje (v praznični obleki), ampak tudi skoro vsi starešine; množica veteranov izpod treh županov (tudi iz Biljane in Medane) žandarmerija iz Kojskega in tamošnja godba veteranska v svoji lični obleki. Udeležil se je te slovesnosti tudi „Slovenski jez“ po svojem predsedniku, podpredsedniku, tajniku, blagajniku in mnogih udih.

Obširni prostor pred županovo hišo, „plac“ imenovan, bil je okinčan z mnogimi zastavami. Ob 10. uri se množica tukaj vredi, godba zagode svoj „stopaj“, pa dene se v hojo rajda ljudij; k sv. maši so šli, katero so peli preč. g. vikarij domači s pomočjo „jezovega“ predsednika in tajnika. Pri sveti maši je djakon pokadil tudi političnega načelnika g. župana (svojeja sošolca), kar se pri družih slovesnih sv. mašah nobenkrat ne zgodi. — Konec sv. maše so peli zahvalno pesen „Te Deum laudamus“ in dali sv. blagoslov s presv. R. T.

Iz cerkve grede gre duhovščina „in corpore“ v občinsko pisarnico ter v pričo nazočih starašin izrazi g. županu svoje čestitanje, voščila in neomahljivo udanost do Njih Veličanstva presvitlega cesarja Franca Jožefa I. Gromoviti „živio“ se zaženejo po pisarni in po predvoru, kjer so veterani stali v vrstah in ponovili trikratni „živio“. Na to prične g. župan sejo z lepim nagovorom, v katerem spominja mnogoterih dobrih del našega presvit. cesarja F. J., s katerimi hoče pokazati, da nam je bolj oče kot vladar; spominja Njihovega preljubeznjivega pisma po poroki cesarjevičevi, v katerem imenuje avstrijske podložnike svoje otroke, svojo družino. „Tak cesar je vreden, da ga ne le ubogamo, ampak tudi ljubimo do smrti in Mu vse dobro voščimo. Živio tedaj presvitli cesar F. J. I.“ Zapet gromoviti „živio“ po pisarni in po „placu“ — možnarji pokajo in veteranska banda (11 mož) zagode cesarsko pesem. — Občinska seja je imela mnogo predmetov na dnevnem redu, med njimi petičijo „Slov. jez“ za ustanovitev nove okrajne sodnije v Brdih, ktera je bila enoglasno sprejeta in potrjena, kakor pred v Biljani. Počastil je to sejo tudi vrli Biljanski župan, ki je blagajnik „Slov. jez“ in častni ud veteranskega društva.

Po seji bilo je skupno kosilo v lepi, novi županovi sobani; udeležili so se ga duhovniki, starešinstvo, veterani, žendarmi. Med kosilom je svirala veteranska godba v bližnji sobi, poslednjič na „placu“. Ta dan mi je godba posebno dopadla, ker je godba godla priljubljene slovenske napeve raznih pesmij, večkrat krasni Jenkov „Naprej“, ki se Bricem na meji jako prilaga. Nadejam se, da pojde tudi slavna veteranska godba po tej poti naprej in da bode, ker je zmogljiva, vedno več slovenskih in slovanskih „budnic“ in „stopajev“ godla in „voj za narod nas navduševala. Torej le „naprej!“ — Navdušenost je rodila tudi nekaj napitnic. G. župan je napil, potem ko je popisal lepe čednosti avstrijskega vladarja, Njih Veličanstva presvitlemu cesarju Francu Jožefu I. Č. g.

vikarij pontifikant omenivši pobožnost Rudolfa I. napil je Habsburški hiši; „Jezov“ predsednik povdarja je prijaznost in ljubezen cesarjevičovo do Slovencev je napil rekoč: Zakličite naj cela Slovenija zvesta: Živi naj cesarjev sin in tudi nevesta! „Napil je župan pontifikantu in ta županu; občinski tajnik g. K., oče nadpolnega skladatelja Cirila Metoda, spregovori o dobri strani glasbe, ktera budi, tolaži, omikuje, ter napije veteranski godbi, ktera je danes neutrudljiva. Veselje je bilo splošno, celo 7, 6, 5 letne deklice so se radovala in v svoji nedolžni radosti po „placu“ plesale. Naj bi vse plesalke tako nedolžnost ohranile. bi solzno dolino v raj spremenile! Toda v raj rajati smejo sami otroci ob cesarjevem prazniku Bog živi cesarja!

Živio Franc Jožef cesar Avstrije!
Živio Franc Jožef kralj Ilirije!
Živio Franc Jožef gospodar Slovenske krajine!

S Tolminskega, dne 26. avg. (Izv. dop.) Veteranska slavnost dne 20. t. m. v Tolminu je bila zares kaj prav posebnega, — sijajna, da v naših gorah se nismo doživeli kaj takega. Vredno bi bilo torej popisati vse od konca do kraja in popisati tako, da bi mogli čitatelji vsaj v duhu okusiti, kar so dejansko z navdušenostjo užili deležniki. — A za to se ne spodobi moje revno pero. Torej naj Vam narišem izvršitev slavnostnega programa le v glavnih potezah.

Predvečer slavnosti so pridrale od goriške strani kočije s predstojništvom veterancev in drugo odlično gospodo. Sprejela sta to gospodo v V. l. c. k. namestništvu svetovalec gosp. Schemerl in župan tolminski gosp. Devetak. Prišedši v Tolmin je pozdravil topičev strel in tolminska mlada godbena četa z domačimi veteranci bili so tudi na svojem mestu. Zvečer je bil trg krasno razsvetljen in okinčan se zastavami in transparenti, po ulicah pa so se veselo razlegali stopaji, ki jih je svirala naša banda. Na Volčanski strani molili so na treh vrhah velikanski kresovi svoje žareče jezike v jasno nebo. Drugo jutro budnica domače bande. — Okoli osme ure pa začela se je pemikati dolga vrsta vozov z veteranci in drugimi gosti proti Tolminu. Tu se jim napravi časten sprejem. Po zajuterku postavijo se veteranci, katerih je od vseh strani nabrala mnogobrojna truma, na glavnem trgu in pred županovo hišo po vojaškem redu v vrsto in od tod korakajo nekoliko pred 10. uro k cerkvi. Slovesna služba božja začne se s primernim govorom preč. gospoda župnika dekana z vzvišenega mesta pred cerkvijo — po govoru slov. sv. maša z veliko asistenco, — vmes gromenje topičev itd. — Po končani cerkveni slovesnosti bil je banket v prostorih županove rezidence; deležilo se je skupnega obeda kakih 80—100. Da je bil tudi ta del svečanosti jako živahen — kdo bi dvomil o tem? (O napitnicah in zahvalnih odgovorih poročali smo uže zadnjič. Op. ured.) Najlepše pa je bilo popoldne pri ljudski veselici, katera je bila tako okusno pripravljena, da gre zares vsa hvala in čast. gospodom, kateri so se s patrijotičnim navdušenjem potrudili za vredbo. Prostor za cerkvijo proti gradu bil je spremenjen — kaj bi rekel — v raj, v kojem je bilo priskrbljeno malim in velikim, da se vsak po svoje raduje in v radosti spominja preljubljenega vladarja, kojemu v čast se je napravila tako nenavadna lepa svečanost.

Skozi dvojn v zelenje ovit in lepo okinčan slavalok vhalo se je na veselilno prostorišče, katero je bilo simetrično zasajeno z umetnim drevjem — prepletanim s festoni. Na stotine malih beiončkov v vseh barvah, posebno pa v narodnih, razvešenih je bilo gosto po festonih in ko so se na večer prižgale lučice v njih — bil je zares magičen pogled, kojega so vsako toliko poveljevali krasni umetelni ognji in velikanski kresovi, ki so v polokroga v mirni noči močno plamteli po vseh vrhah na predgorovji starega Krna. Misli si zdaj na tem čarobno okinčanem in razsvetljenem prostoru veselo gneteto se ljudsko množico — gospodo, rokodelce, kmete, mlado in staro, vmes veselja žareče obrazu priprosto sicer, a vendar okusno opravljenih veterancev, misli si na eni strani šumč otročji roj okoli neprestano sukajočega se „Ringelspiela“ — na drugi pa veselo rajajočo mladino in starino obeh spolov in vseh stanov na dveh prostornih plesiščih; misli si na strani pri sladčičarji in improviziranih pilnicah priproste mize, okrog katerih se zauaci in znanke zbirajo in si suha grla močijo z zlato vinsko kapljico, s pivom in drugimi pijačami, — misli si poslednjič v vsem najlepšo složnost in harmonijo, splošno radost in navdušenje — in niti najmanjše nerednosti in névšečnosti — evo ti mikroskopičen predokus rajskega veselja. — V pozni noči jelo se je ljudstvo polagoma razgubljati, kočija za kočijo, voz za vozom so drdrali iz gostoljubnega Tolmina, in ko je bilo vse končano, premrenilo se je nebo, koje je bilo ves dan poprej jasno in vedro, in vtil se je v rahlem dežji Božji blagoslov na patrijotično setev. —

Šempas, 21. avg. — Včeraj smo v tukajšnjem šolskem poslopiju po g. Francetu Žepiču, prof. kmetijstva, predavanje imeli, namreč zjutraj in popoldne.

Zbralo se je bilo obilo posestnikov iz naše občine in iz bližnjih vasij, kar je pokazalo da se prebivalstvo na moč zanima za take poduke; upati pa je tudi, da večini posestnikov ostane nauk v spominu, in da bodo odslej to in ono poskusili praktično izvesti.

Pretekli teden je v zadnjič odzvonilo v naši vasi 10 letnemu fantiču neskrbnih starišev, kateri se je vedno okoli potepaval in ptičja gnezda ropal in razdiral; pri tem delu ga je naposled tudi smrt dohitela. Ko spleze na visoko to polo, da bi na nji svoje nepremišljeno delo z nedolžnimi tički v gnezdu izvršil, po nesreči pade, in se tako hudo pobije, da je moral v malo urah svojo mlado dušo izdihniti. Torej, starši, stojte vedno na straži vara izročenihi otrok! Občinski čuvaj pa bi moral na to paziti in zabranjevati pobiranje tako prekoristnih tičkov; saj je za to tudi postava od vis. deželne vlade izdana. Pa kaj vse to pomaga kadar gre ravno narobe!

Nasprotno, prosijo in dobé še „dovoljenja“ za tičji lov! Kaj misliš, dragi bralec, kdo so tisti ki prosijo dovoljenja za tičji lov, ali se še celo predzuejo brez takega loviti? Ne povem ti naravnost, samo toliko rečem, da so omikane osebe in tudi premožne, in vendar se ne spominjo, kadar nesrečne gosence sadno in drugo drevje zasedejo in vse uničijo, da z „ocvrtimi“ tički toliko zvestih čuvajev sadja uničujejo, in na cente sadja vsej soseski posrednje krajejo.

V naši občini mislijo nekteri, da pridelki se smejo skupno pobirati, tudi če ni po svojem, n. pr. lešniki, gobe, in drugo; pri tem se tudi večkrat pripeti, da najde posestnik svoj mladi hruškov ali jabelin cepič do dobrega obran, in vrhu tega, kar ga še najbolj skli — tudi polomljen, in ako on mlade tihotapce pri omenjenim delu najde, kdo bi bil tisti, da ne bi mu ves zolč vzkipel do dobre jeze. In če se kaj žalostnega potem pripeti, kdo je vsega kriv? Nekaj takega se je včeraj pri nas prigodilo; da se ne bo več, pazite starši na svoje otroke!

Politični pregled.

Cesarjevo potovanje preko Celovca na naše Primorsko je neki v prvi vrsti vojaškemu namenom posvečeno. Vsekakor bo dalo ital. Irredenti pomisliti; Slovenci pa se prihoda iz vsega srca veselimo.

Pišejo, da Taaffe je dobil dober vtis v Trstu, pa da ne bo nič spremenil. Po takem bi ostalo vse, kakor je bilo, in Slovan se bo tujčil, kakor doslej. „Ind.“ stranka v svojem glasilu vsaj nosi glavo zdaj še bolj po koncu, kot prej. Vsak pa vé, kdo vpliva najbolj na to, da bi Slovani na Primorskem in z njimi avstr. politika še na dalje trpeli.

Črnogorski knez Nikolaj je odpotoval preko Dunaja v Petersburg. Na Dunaji se je pogovarjal z zunanjim ministrom Kalnoky-jem in je bil od cesarja in cesarskega dvora kaj prijazno sprejet. Levičarski listi bi knezu radi lekcije dali na pot, češ, da ni bil ob vstaji dovolj neutralen proti Avstriji.

Deželni zbor češki, gornje-avstrijski, dolenje-avstrijski, salzburski, koroški, šleski in predarlski se sklicuje na dan 25. sept.

Nemški nacionalci kličejo na pomoč pri Bismarku, in ker jih ta noče uslišati, se hočejo zopet „poniževati“, in moravsk nemšk list pozivlja Nemce, da naj se grejo skupno pritoževati na cesarski dvor zaradi „tlačjenja“, katero neki občutijo od češke strani. Na netaktnost in perfidnost, ki v takih izjavah tiči, ni treba posebe opozarjati.

Kakor nikdar poprej, nemški nacionalci irredentarsko rovanje zagovarjajo, v bojazni, da bi Slovan vsaj nekoliko pravice dosegel.

Na Dunaji so prišli na sled silno nevarni delalski stranki, ki ima v svojih načrtih prekuc sedanjega polit. in socijalnega reda. Ta stranka se ne ustraši celó morilskega orožja, samo da bi prišla do denarja za svoje naklepe. In kar je najhujše, pokazalo se je, da tej radikalni ali rudeči stranki pripada večina dunajskih delalcev, ki drugo „zmerno“ stranko, po postavnih poti postopajočo, prav nesramno in surovo terorizuje. Poduk dobivajo rudečkarji po največ iz Anglije od nekega Mosta, nadarjenega vodnika, ali hudo zapeljanega od nazorov judovsko-socijalistične baže. Mi obžalujemo, da so se dali delalci zapeljati od kratkovidnih, pa nevarnih utopistov, ker sledila bo reakcija tudi nasproti zdravim

nazorom in vzorom za poboljšanje delalskega stanu in za zdravi napredek v socialnem, za niže kroge že neznosnem življenju. In tako bodo edino delalci škodo trpeli, obči napredek pa tudi.

Na Koroškem je izvoljen graščak Gustav Hok na mesto odstopivšega Ottisch-a; propadel je tedaj spravoljubni konservativci.

Min. bar. Pino izvoljen je bil enoglasno za drž. poslanca v okraji v Sučavi.

V Spljetu so zaprli lahona dr. Volpi-ja, ki je neki v zvezi s trž. atentatom. V Piranu so bile te dni po nekih hišah ostre preiskave. Znano je, da v isterskih mestih v zahodnem delu so najhujša irredentovska gnezda.

V istrskem zboru prosijo neke občine za italijanščino v ljudskih šolah, kjer je bila zdaj hrvaščina. Ta zbor pa se bo srečnega štel, da bo mogel enake prošnje uslišati.

Grki in Turki so se spopadli na mejah, katere je Turčija Grški odstopila. Bile so majhne praske. Kdo vé, kaj pa iz tega nastane!

V tem ko se Turčija še vedno pogaja zaradi skupnega pomirjevanja v Egiptu, derejo angleške čete zmagovito naprej proti notranji zemlji. Veliko stotin vjetnikov imajo že Angleži, in tudi prostovoljno prihajajo in se udajajo Arabijevi častniki. Posebno ponosni so Angleži na bitko pri Mahuti in Mahsami. Vendar pa je Arabi še vedno preskrbljen z veliko vojsko, pri kateri je pa prave discipline pogrešati.

Domače stvari.

Gledé na cesarjev prihod v Gorico 12. sept. razposlal je deželni odbor goriški naslednje vabilo na vsa županstva: „Njegova vzvišenost namestnik poslal je deželnemu glavarju sledečo vest:

„NJEGOVO VELICANSTVO CESAR pridejo dne 11. septembra tek. l. odpotovaje iz Celovca pripeljavi se čez Tarviž in Predel, v Bovec, bodo tam prenočili, in se pripeljali dne 12. septembra iz Boveca čez Kobarid v Gorico.

„Dne 13. septembra bodo Njegovo Velicanstvo blagovolili ostati v Gorici, dne 14. septembra odpeljati se iz Gorice čez Divačo v Pazin, tam muditi se in nadaljevati pot v Pulj. Dne 15. in 16. septembra Njegovo Velicanstvo ostanejo v Pulju in pridejo v nedeljo 17. septembra po morju v Miramar.“

Deželni odbor, od te vesele vesti ginjen do neizrečene radosti, in čutivši celo svetost svoje dolžnosti, stori na vsi moč, da se pri tej priliki živo izrazi nerazrušljiva privrženost, katero gojijo do prevzvišenega našega cesarja ljudstva vse naše Grofije, je sklenil vporabiti vso skrb, da postane sprejem najsvetlejšega Gosta srčen in sijajen, kolikor to primorje njegove moči.

Prepričan, da se bodo z njim združile vse občine, da bo z združenimi močmi prazniški sprejem živ izraz dostojnosti, slovesnosti in navdušenosti, vabi dež. odbor ondoto sl. županstvo, da nemudoma skliče starešinstvo v posebno sejo z namenom, da sklepa o pripravah, ki se imajo storiti in brez odloga semkaj poroča natančen program, ki se bo sklenil.“

Presvitli cesar se pripeljejo dne 12. septembra prih. iz Tolmina ob 4. uri popol. v Kanal, kjer bodo blagovili sprejeti deputacije in pridijo okoli šeste zvečer v Gorico. Tukaj ostanejo čez noč, celi dan 13. sept. in se odpeljejo dne 14. sept. ob 7. uri zjutraj po železnici v Nabrežino, Sežano, Divačo in v Istro.

Slavnostni odbor za olepšavo mesta Goriškega o prihodu presv. cesarja Franca Jožefa I. dne 12. sept. v Gorico je sestavljen takó-le: Predsednik Alojz pl. Pajer, deželni glavar; od dež. odbora gospodje: Abram, Deperis, Gasser in Tonkli; od municipija: Nj. ek. France grof Coronini, župan Maurovich, Karol pl. Ritter; od kupčijske zbornice gospodje: And. pl. Pauletig, Evg. bar. Ritter, Vilj. pl. Ritter. Gledé na to, da sta se pred 8 leti o prihodu Nj. V. posebno odlikovala, sta izbrana v slavnostni odbor tudi zdaj gg. pl. Catinelli in Ivan Covacig.

V tehniškem pododboru so ti gospodje: Grof France Coronini, Iv. Covacig, Gasser, Vilj. pl. Ritter in Evg. bar. Ritter. Gledé na ljudsko veselico katero nameravajo prirediti, je izvoljen v ta odbor tudi g. Karol pl. Catinelli.

Cesar bo 13. sept. nadzoroval vojaške čete, sprejme razne gosposke, deputacije in bo imel audience. —

Slovenska „Cantata“ za prihod cesarjev, ki se bo morda pela pri ljudski veselici 13. sept. na Rojicah, je že tiskana. Pevci iz vse dežele, ki hočejo

ta dan sodelovati, naj se oglašé pismeno pri g. Hribarji, da jim pesem takoj pošlje.

Čitalnice za vsa naša društva naj se do časa pripravljajo, da dojdejo udje v kar mogoče obilem številu v Gorico poklonit se presvitelnemu cesarju 12. in 13. sept.

Priprave za cesarjev prihod v Gorici se delajo velike. Nekoliko na čez nam je možno že danes poročati. Na Korenu pri Katariniji postavijo slavalok in paviljon, v katerem cesarja sprejmejo. Ulice od Korenu naprej bodo seveda po moči olepšane. Na Travniku hočejo vstvariti takó rekoč cel park; toliko jaborov postavijo, olepšava pa se sama ob sebi ume. Na Rojicah priredijo velikansko ljudsko veselico, katero si tudi sam cesar ogleda. Mesto bo razsvetljeno oba večera, in bakljada bo štela blizu 2000 nosilcev. Cesar obišče tukajšnje bolnišnice in druge zavode. Vojake bo seveda tudi nadzoroval. Veteranci se zberejo od vseh krajev iz goriške okolice s svojo godbo. O vsem natančni program prih.

Opravništvo „Soče“ se nahaja od 1. septembra naprej v via della Croce, št. 4. — Goriški naročniki lahko plačujejo naročnino odpravniku (ekspeditorju) g. J. Vugi proti pobotnicam.

Zlate maše č. g. Matevža Pirca udeležilo se je v nedeljo kljub slabemu vremenu razmerno mnogo ljudstva. Cerkvica je bila kaj okusno olepšana; napis nad vhodnimi vrati in v cerkvi pa je bil seveda samo italijanski. Castiljivi zlatomašnik, ki je v prestolni cerkvi v prvi vrsti slovensko ljudstvo v slov. jeziku podučeval, ni imel menda ob tej priliki prijatelja med Slovenci, ki bi bil tudi slovenski napis preskrbel, ako so se po vsej sili hoteli drugače v katoliški cerkvi kosmolitičnega lat. jezika izogniti! Zdel se nam je zatorej samo ital. napis nasproti našemu zlatomašniku prava ironija, o kateri želimo, da bi vsaj jubilanta ta veseli dan ne bila žalila. Gosp. Pirca je posvetil v ta dan g. Fr. Zakrajščak primerno lepo pesem. Bog živi zaslužnega našega zlatomašnika!

Vreme. Kakor smo imeli prej prehudo vročino in sušo, enako se je bati, da bodo sedanje zaporedne plohe polju, zlasti tudi trti škodovale. Imamo pa tudi hude nevihte. Prešli petek ob 6 1/2 ure zvečer je tresčilo na Kostanjevici pri oo. Franciškanih v drvarnico, s katero so bile združene hlev in druge shrambe. Poslopje, nekaj kerakov od samostana ločeno proti vzhodni strani, je popolnem pogorelo; škoda je okoli 1000 gld., dasi so živino in žito rešili. Sreča, da je veter ogenj odganjal, sicer bi bil ves samostan s cerkvi v nevarnosti. Pri gašenju so se odlikovali goriški gasilci, iz Stražic pa so bili došli prepozno. Prosto-voljnih darov so že nekaj nabrali. — Tresčilo je tudi v farovž v Štandreži, vendar tu ni provzročilo škode.

O tej priliki opominjamo, ob nevihtah ne stati pri ognjiščih pod dimnikom, ker je to nevarno.

Goriški dopisnik „Novic.“ Ker mnogo tistih, ki „Novice“ beró, ne zna po zapopadku in obliki razločiti dopisa od dopisa, bodi jim enkrat za vselej s tem naznanjeno, da je nekdanji mnogoletni in poslednjih 12 let redni in edini dopisnik iz Gorice poslal „Novicam“ zadnji svoj dopis dne 9. aprila 1882.

A. M.

Birmoval bo premil. naš knez in nadškof meseca sept. v Lahih, in sicer 11. sept. v Fiumicelu, 12. v Ogleji, 13. v Cervinjanu, 14. v Rudi, 24. v Trziči (Montefalcone), 25. v Ronkih in 26. sept. pri Sv. Petru ob Soči.

Civilna poroka, prva v Gorici. Nek jud Schnabl vzame v zakon katoličanko Cantè. V ta namen sta se oba za brezverca razglasila in kot taka bo goriški župan poročal.

Kaj ne, da napredujemo v našem mestu?

Folium periodicum za goriško nadškofijo donša nekaj časa pod naslovom „Paedagogica“ razgovore na razne strani v tem oboru. Opazarjamo brez vsake opomnje od naše strani naše pedagoge in slov. pisatelje, zlasti beletristične stroke, na 8. št. tega lista letošnjega leta.

G. Vintschgau, c. kr. okrajni glavar v Gradiški, je imenovan za svetovalca dež. namestništva.

Vabilo. V nedeljo, 3. septembra, ob 7. uri zvečer, priredi slovensko bralno in podporno društvo v Gorici v svojih prostorih na Travniku domačo zabavo s petjem, govorom in srečkanjem. Pri tej priložnosti se določi vožni red društvenikom, ki se popeljejo v Trst k razstavi in k slovesnemu blagoslovljenju zastave tržaškega delavskega podpornega društva, ki se bo vršilo 10. septembra. Ako donese srečkanje kaj dobička, se obrne za društveno zastavo. Vhod bo pri tej priložnosti tudi čez glavne stopnice iz veže. K obilni udeležbi vabi odbor.

Mesto društvenega zdravnika je prevzel Dr. Aleksij Rojic, via Contavalle 5; za svojega namestnika, ko ga ne bo v Gorici, si je izbral po izborovi želji Dr. Kerševanija, via delle Monache, 14. I. nadstropje.

V Prvačini je župniško mesto razpisano do 16. sept. t. l.

Č. g. Ios. Golob, vikar e Tennici je premiščen z istim naslovom v Štanjel.

Iz Trsta. Taaffe menda ne bo spremljal cesarja, pač pa bo v Trstu, ko bo tukaj cesar bival: V Trstu bo takrat tudi min. bar. Pino in ogerski ministerski predsednik Tisza. Cesarica, cesarjevič in cesarjeva dojdejo 16. zvečer v Miramar. Tu bo tudi 17., 18., 19. velika obed, vselej za okoli 64. oseb. Trž. mesto je dovolilo 15000 gld. za sprejem cesarjev, trgovinska zbornica pa 2000 gld. in sicer kot delež za svečavo na morji, ob morji in na nekaterih javnih poslopih. — Cesar je izrekel Svojo zahvalo društvu „Unione operaia triestina“ za čestitanje k rojstnemu dnevu. V nedeljo so bili znižali vstopnino na razstavo na 20 kr.; vsled tega je obiskalo mnogo delalcev razstavo; izdalo se je ta dan 5000 vstopnic. Avstrijski in ital. ribiči so prišli do pretepa blizu Miramare. Ital. ribiči prilajajo preblizu naših bregov in delajo veliko škodo našim ribičem, pa tudi ribam, ker pokončujejo tudi njih zalogo. Obnašajo se kakor laški tičarji, ki so tice pregnali iz naših krajev. — „Ind.“ zasmehuje „Edinost“, ker je nasvetovala par slov. ljudskih šol v Trstu; ta irredentarski list svetuje „Edinosti“, da naj se peča z Nabergojem za dobro rejo sadja in vina v okolici, a ne s politiko, češ da takó bodo okoličani z italijančini v večem prijateljstvu, in da za politiki bodo že oni skrbeli. Tržaški „Tagblatt“ pa nasvetuje osnovo pol. društva, ki bi zastopalo edino avstr. interese, ne pové pa, kakó bi n. pr. Slovani tržaško dospeli po taki poti do enakopravnosti. Nasvet brez konkretnih načrtov ostane mrtev; zato bo sovorna in južna Irredenta toliko laže skrbela. — Finančni vodja v Trstu, dvorni svetovalec pl. Plenkner pride za finanč. vodjo v Bosno.

V Šaleški dolini na slov. Štajerskem otvorijo 3. sept. z 4. letnim zborom novo čitalnico. Sodeloval bo tudi „Savinjski sokol“.

Dr. Rich. Lah, avskultant pri dež. sodnji v Ljubljani, je umrl še le 26 let star. Bil je bistra glavica, vedno marljiv in blag mladenič in v občo priljubljen. Bolezen, katere se je nalezel kot vojak v Bosni, mu je prezgodnjo smrt nakopala. Pogreb je bil lep.

Kranjski dež. posl. Šavnik se je poslanstvu odpovedal.

Vodstvo c. k. pripravljalnice za srednje šole na Proseku pri Trstu javlja vsem onim, kateri želó vstopiti v pripravljalnico, da je treba znati vsaj toliko, kolikor se zahteva po učnih načrtih ljudskih šol za vspešno dovršenje najmanje 3. šolskega leta. Torej morajo pravilno i gladko čitati slovensko, dalje dobro prepisavati i po narekovanji pravilno napisati slovensko in razširjeni stavek dobro poznati. Izjemno bi zadostovalo vendar, posebno nadarjenim učencem, poznanje golega stavka samo. Iz računstva treba znati vse štiri računске načine toli s celimi, kolikor z decimalnimi števili vsaj do števila 1000. Šolsko leto 1882/83 se prične 16. septembra t. l., a oglašiti se je za vstop 15. septembra pri šolskem vodstvu na Proseku v šolskem poslopiju št. 103 pri g. Iv. Nabergoju. Vsak učenec naj bode spremljan od svojega očeta ali matere, in na novo oglašajoči se učenci naj prinesó seboj tudi obiskovalno spričevalo o vspešno dovršenem 3. šolskem letu ljudske šole. — Kujig ni treba kupovati nikakoršnih, ker še ni določeno, kakošne se imajo rabiti v prihodnjem šolskem letu. Vse potrebščine si omislijo učenci lahko stoprav po sprejemu v šolo. Ker bodo na srednjih (latinskih) šolah v bodoče dobivali učenci tržaško-koperske in tudi poreške biskupije štípendije iz znane zaloge, po rajnem biskupu Juriju Dobrili ustanovljene, nadejati se je, da posebno tržaški okoličani uporabijo lepoj priliko in daló v večjem številu nego-li kedaj šolati svoje sinove, temveč, ko se zeló, čuti pomanjkanje okoliške inteligence.

Konjska dirka, katera bo v nedeljo 10. septembra 1882 ob 3. uri popoldne v Žavcu (v Savinjski dolini). 1. Pričetna dirka velja za žrebce in kobile V. konjerejskega okoliša ali sploh Savinjskega plemena konjskega. Konji ne smejo več, kakor pet let stari biti. Posestnik mora dokazati, da je njegov konj Savinjskega plemena. Pot, katero ima konj enkrat predirjati, meri en kilometer. Prvo darilo je 5 zlatov, drugi dar 3 zlati, tretji dar 1 zlat. 2. Dirka plemen-skih konj velja za kobile in licencirane žrebce V. konjerejskega okraja, t. j. plemena Savinjskega. Pri kobilah mora posestnik dokazati, da so zadnja tri leta žrebe prinesle. Pot za dirko je en kilometer dolga, in konj jo mora dvakrat predirjati. Prvo darilo je 8 zlatov, drugi dar 3 zlati, tretje darilo 2 zlati. 3. Društvena dirka. Konj bodi star, kolikor kol in plemena, katerega bodi. Dirko pot eden kilometer doigo mora dvakrat predirjati. Prvo darilo znaša 8 zlatov, drugo dar 5 zlatov, tretje dar 4 zlate, četrto dar 2 zlati, peti dar, 1 zlat. Konje je treba dan po-prej naglasiti pri gospodu Hausenbichlerji v Žavci. Kot dirkarska pravila veljajo ona graškega dirkač-

skega društva. Vsak, kateri se hoče dirke udeležiti, mora biti od štajerskega konjerejskega društva, in se mora do 9. septembra 1882 pri gospodu Hausenbichlerji v Žavcu vpisati dati. Pri III. društveni dirki je založina 3 gld. plačati. Po dirki sledi srečanje. Listi za sedeže na tribinah se dobijo pri gg. J. Janič in Sirca. Sedeži veljajo, na srednji tribini 1 gld., na stranskih tribinah 50 kr. 11. septembra t. l. je v Žavcu premiranje konj.

Funkcionarji: Sodnija zastran daril: Gospodje: Konjiški stotnik Dragotin Haupt, predsednik: polkovnik vitez Friedrich, namestnik svetovalec Haas, deželni živinski zdravnik Dr. Klingan, major vitez Schubert, stotnik grof Maks Spaner. (Beli trak). Kuri: Gospod major pl. Schubert. Starterja: Gospoda: Hausenbichler in Zigan. (Rudeči trak). Razsodnija: Gospodje: Baron Hackelberg, Baron Vaj. Pongrac, Lajpold, Lenko: (Modri trak.) Namestniki: Nj. svitlost knez Salm in gospoda baron Warsberg in Dr. Langeter (Modri trak.) Na tekališči: Gospodje: Dragotin Zuza, Jože Sirca, Rudolf Zuza, Franjo Roblek. (Zeleni trak.) Reditelji: Gospoda: Jakob Janič in Ernst Sirca, mlajši. (Rumeni trak.)

Dostaviti nam je še to, da bude 11. septembra, torej drugi dan po dirki, premiranje konj, in da se je prva dirka v Žavcu lansko leto kaj dobro obnesla.

Tako podjetje pospešuje močno domače gospodarstvo in je zagradelj vredno velike podpore in posnemanja tudi po drugih slov. pokrajinah. Le vro naprej!

Listnica ured. Več dopisov in splov moramo zaradi najnejših novic tudi danes odložiti. Z lepo zahvalo prosimo potrpljenja.

Javna zahvala.

Od leta 1860 sem po nesreči silno trpel za rad božjasti.

Bolezen ta me je nadlegovala, ker sem bil padej s hišnega, tretjega nadstropja. S prva so se napad ponavljali samo po dvakrat v letu, potem pa od leta 1874 prav hudo po vsak teden. Padal sem brez zavesti, škodoval sem si jezik in peniti se mi je začelo s krvjo v ustih, takó da sem bil zares prav po bit človek.

Vsi pomočki, katere smo starši in jaz porabili, ni po nič zdali. Potem pa sem izvedel leta 1879 naslov gospoda dr. Silvija Boas-a od bolnika Hochmanna iz Karlsburga (v Sedmograškem), ki, kakor so mi povedali, je bil ozdravljen od božjasti po gospodu dr. Boas-u. Vsled tega sem prosil pismeno gospoda dr. Boas-a, da bi me začel zdraviti po svoji čudoviti metodi. Hvala Bogu, to je bila največja sreča, katere sem mogel biti deležen; kajti zdaj živim zopet zdravo življenje.

Eno leto je že, odkar me božjast ni napadala, čutim se v obče kot prerojenega na vseko stran, kot najzdravčji človek.

Iz hvaležnosti potoval sem ta mesec k gospodu dr. Boas-u in sem mu izkazal osebno svojo hvaležnost. Naj se pač obrnejo vsi, ki trpé zaradi krča ali nervoznosti, v božjem imenu zaupno do g. dr. Boas-a.

Josip Gáspár,
zasebnik.

Josip Gáspár
Kronstadt

Da je gospod Josip Gáspár to izjavo tukaj stotil uradno in lastnoročno podpisal, se potrjuje.

Kronstadt, 31. oktobra 1881
Za mestno glavarstvo
Aleksander Szaboz,
poličijski komisar.

Pečat
mestnega glavarstva
Kronstadt.

POZOR!

Božjast.

Oni, ki bolehalo zaradi krča ali živcev, in vsi ki se zanimajo za take bolezni in iščejo gotovega zdravila, naj si zaupno priskrbé brošuro dr. Boas-a. Brezplačno in franco jo razpošilja

DR. BOAS
Paris, Avenue Kléber, 10
Champs-Élysées.

Bela Parlagi, prej firma Brachfeld et Wellisch München, zdaj Paris Avenue Wagram, 29 ne razpošiljajo več moje brošure, ker sem jim jo odtegnil.

Tiskavnice

(vinske prese) najnovejše sestave, potrebujejo malo prostora, tiskajo s podvojeno naglostjo proti prejšnjim tiskavnicam, so ročne, trdno in trajno sestavljene, se izdelujejo najmanjše do največje velikosti za velike vinorejce. Garancija, spričevala od 1000 že izdelanih tiskavnic. Pisane podobe in cene na zahtevo brezplačno in franco. Grozdni mlinci najnovejše sestave. Naročite naj se podvžite, na Dunaj II, Praterstrasse 68. Fabrik TH. MAYFARTE & Co. in Frankfurt a. M.

Iščese praktikant,

kateri je z dobrim vspehom nižo gimnazijo dovršil, za lekarnico na Voloskem (Istria). Zahteva se znanje slovensčine in italijanščine. Za časa triletne prakse dobi stanovanje, hrano in perilo, po treh tudi plačilo.

IOŽEF MEISTER,
lekarničar.

Svojim prijateljem!

Kdor hoče kupiti izvrstno naravno dolensko, štajersko ali hrvatsko vino novo ali staro, dolensko pravo slivovko itd, naj se blagovoli obrniti do Goričanom dobro poznatega

Toneta Ferfila,
Krško (na Dolenjskem).

Št. 954

Razpis učiteljskih služeb.

V tukajšnjem okraji se namestita provizorično dva podučitelja, eden za šolo z italijanskim učnim jezikom, drugi za šolo s slovenskim jezikom.

Za prvo službo ima predstvo isti, ki je zmožen tudi slovensčine.

Dohodki so določeni v deželnih š. postavah.

Prosilci naj vložé svoje prošnje najdalje do 10. septembra 1882. pri podpisani oblastnji.

C. k. okrajni šolski svet
v Gorici 31 avgusta 1882.

Francosko žganje s soljo

(Eau de vie de France) Franzbrantwein mit Salz napravil pod nadzorstvom po izvrstnem predpisu iznajdnika Viljema Lee-ja

G. CRISTOFOLLETTI

To zdravilo, katero sem jaz napravil, pomaga brž, prej kot katero drugo, proti zunanemu in notranjemu vnetju opeklinam in speklinam, proti novim napadom, neduhi, rakom, dristi, natoku krvi v glavo za obvarovanje zobov, proti otiski, disenteriji, bolečinam, na obrazu, v ušesih, v glavi, zlati žili, mrzlici, ozeblkom, putiki, neprehavnosti, bolečinam na jetrih, na očeh, zastarolim ranam, vpičenja osnemu in mušičnemu skrnjaku, kurdeju, žovam in omotici.

Veliko spričeval imamo, ki potrjujejo moč tega izvrstnega zdravila.

V 70. letu svoje starosti sem si popolnem ozdravil prste na rokah s francoskim žganjem in soljo.

G. Senitsky, c. k. finančni komisar I. r.

Z Vašim francoskim žganjem s soljo sem dosegel najboljše vspehe, za katere se vam neskočno zahvaljujem

Aloj z lobučar, župnik in dekan v pokoji.

Prodaja se v izvornih boteljkah po 40 kr. samo pri G. Cristofolletti ji, lekarju in c. k. dvornem priskrbniku v Gorici na Travniku 14. pri Skofiji.

Bergerjevo medicinsko MILO IZ SMOLE (THEERSEIFE).

Priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se skoro v vsch evropskih državah s sijajnim vspehom proti vsakovrstni nečistosti na polti,

osebno proti kroničnim in luskinatim lišajem, hramam, nalezljivim hramam, preti rudečemu nosu, ozebljimi, potenju nog, prhljaju na glavi in bradi. — Bergerjevo milo iz smole ima 40% smole iz lesa, n se bistveno razločuje od vsch drugih smol, ki se prodajajo. — Da se prekanjanju izogneš, zahtevaj določno Bergerjevo milo iz smole in glej na znani zavitek. V dolgih in hudih poltnih boleznih rabi se z vspehom na mestu mila iz smole Bergerjevo med smolnato-žvepleno milo; kdor bi hotel imeti rajši to, naj zahtevo edino Bergerjevo smolnato žvepleno milo, ker zunanja ponarejanja so brezvspešni izdelki.

— Kot neostro milo iz smole za odstranjenje nečistostij na polti, zoper hsasto na polti in glavi otrok, kakor kot neprekosljivo kosmetsko milo za vmivanje in kopanje za vsakdanje rabo rabi:

Bergerjevo glicerina. milo iz smole, ki ima 35% glicerine in je fino perfumano.

Cena za komad vsake vrste 35 kr. z brošuro vred. Glavni razpošiljavec: lekarnar G. Hell v Opavu Glavna zaloga za Gorico pri gg. lekarnarj F. Cristofolletti (Zanetti) in A. Franzoni.

Št. 226E.

Oznaniło.

Se splošno naznanja, da bodo letos začele vsako leto navadne počitnice dne 15. septembra prih. meseca ter nehale dne 1. oktobra t. l.

Omenjene dni je ustavljeno vsako razmotanje opravil v obeh oddelkih.

Ravnateljstvo zastavljavnice in s njo združene hranilnice.

V Gorici, dne 31. avgusta 1882.

Ravnatelj: D. LOVISONI.

Izjava.

V Ptuj se je nek vinski kupec z imenom Josef Kravagna naselil. Ta ponuja kupcem vse sorte ptujskega vina.

Podružnici gospodarskega društva v Ptuj se vkljub natančnemu poizvedavanju ni posrečilo, zvedeti, kde, iz katerega hriba ptujskih vinogradov bi gospod Kravagna vina kupoval; zvedelo se je toliko, da on mnogo ogerskega vina nakupi. Tako ravnanje zna ptujskemu vinu, katero je do sedaj na dobrem glasu bilo, škoditi. Vinski kupci se tedaj opozorijo, da od gospoda Kravagna pod imenom „ptujsko vino“ ponujano vino ni v vinogradih ptujskega okraja zrastle.

Podružnica gospodarskega društva v Ptuj.

Le enkrat

se ponuja tako dobra prilika; da se more izvrstna ura za polovico cene kupiti.

VELIKA RAZPRODAJA

Po vsej Evropi nastale politične razmere se tudi Švice niso ognile i zato se je mnogo delavcev izselilo, vsled česar se rušijo tudi fabrike. Tako je i prva znameniteja urarnica, katero mi zastopamo, zdaj zaprta i nam poverjena razprodaja njenih izdelkov. Tako imenovane Washington žepne ure so najboljše ure na svetu, izvenredno krasno vrezljane i vezene i po ameriškem sestavu napravljene.

Vse ure so na sekunde reparirane i mi dajemo poroštvo za v ako uro na 5 let.

Za dokaz gotovega poroštva i stroge solidnosti se a tem javno obvezujemo, da hočemo vsako uro, ki ni povolji, nazaj vzeti i zamenjati

1000 žepnih remontoir ur, navijajo se brez ključa, s stalnim zaklopcom, izvenredno točno na sekunde regulirane, razen tega po novem načinu elektrolitniški pozlačene, z verižico, medaljonom itd. poprej gld. 25, zdaj ena le po 10 gld. 20 kr.

1000 krasnih ur na kotvo iz srebro-nikla, na 15 rubinih, z emajliranim kazalom, za sekunde, kristalnim plošnatim steklom, poprej gld. 21, zdaj ena le gld. 7.25, vse na sekunde reparirane.

1000 ur na vreteno, z izrezanim zaklopcom iz srebronikla, kristalnim plošnatim steklom na 8 rubinih, najnatančnije reparirane, z verižico, medaljonom i žametnim otujem, poprej gld. 15, zdaj ena le gld. 6.80

1000 ur na kotvo, iz čistega 13 lotnega srebra po c. k. puncovnem uredu pregledane, na 15 rubinih, razen tega električno pozlačene, najnatančnije regulirane. Te ure so poprej stale 23 gld., zdaj pa stoje le gld. 13.40

1000 Washington remontoir žepnih ur iz pravega 13 l. teškega srebra, po c. k. puncovnem uredu pregledane. Poroštvo se daje, da so najtočnije na sekunde reparirane, notranja sestava je iz nikla i teh ur ni treba nikoli popravljati. Taka ura je veljala poprej gld. 35, zdaj pa se dobiva za neverjetno ceno 16 gld. Razen tega se dobiva z uro vred zastoj verižica, medaljon, etui iz žameta i ključ.

1000 pravih zlatih ur za gospé, na 16 rubinih, prej 40 gld., zdaj 20 gld.

1000 remontoir ur iz pravega zlata za gospode ali gospé, prej 100 gld., zdaj 40 gld.

650 ur za zid z najlepšim emajliranim okvirom in bitnim kladivom, poprej 6 gld. 75 kr.

650 ur budilnic z udarcem, ki prav dobro tolče, najnatančnije regulirane, tudi pripravne za mizne pisane; poprej 12 gld., zdaj le 4 gld. 80 kr.

650 ur z nihalom v najlepšo izdelani visoki gotiški omarici, navijajo se vsacih 8 dni, najtočnije na čas regulirane, izvenredno lepe i krasne. — Ker ima taka ura še po 10 letih dojno vrednost, ne imela bi se v nobeni hiši pogrešati, posebno ker je taka res krasota zobi. Take ure so poprej veljale po 35 gld., zdaj pa izjemno le 15 gld. 75 kr.

Kadar se naročujete ure z nihalom, treba je priložiti zagotovščino. Napis:

Razprodaja ur
urarnice Ph. Fromma
Dunaj, Rothenthurmstrasse št. 9, partere